

ՄՊՈՐՏԱՅԻՆ ԽՈՍՈՒՅԹԻ ԹԱՐԳՄԱՆՈՒԹՅԱՆ ՈՒՍՈՒՑՄԱՆ ԳՈՐԾԱԲԱՆԱԿԱՆ ՀԱՅԵՑԱԿԵՐՊԸ

Սպորտային խոսույթի ուսուցումը կարևոր և արդիական խնդիր է այսօրյա հասարակական ու մշակութային զարգացումների համատեքստում: Գնալով նոր թափ ստացող մշակութային կապերի, այդ թվում նաև սպորտային, ընդլայնումը տարբեր երկրների միջև առաջ են քաշել հատուկ սպորտային թարգմանիչներ պատրաստելու անհրաժեշտությունը, որի իրականացումը կապված է բազմաթիվ դժվարությունների հետ: Սույն հոդվածում նպատակ է դրվում քննության առնել այդ դժվարություններից թերևս ամենակարևորները, որոնք անխուսափելիորեն ծագում են թարգմանության բուն գործընթացում: Այս շարքում էապես կարևորվում է ազգամշակութային նշույթավորում ունեցող օտար բառերի վերարտադրության խնդիրը, որի հաղթահարման դժվարությունները, մասնավորապես սպորտի ոլորտում հաճախ սպորտային լակունաների ստեղծման պատճառ են դառնում: Ոչ պակաս կարևոր է նաև գործարանական փոխներթափանցման հարցը: Բանն այն է, որ սպորտային թարգմանիչը հաճախ բախվում է սպորտի հետ ուղղակի կամ անուղղակի կապ ունեցող մարդկանց՝ իր համար անհայտ ու անհասկանալի հաղորդակցական վարքագծի հետ, որի համապատասխան վերարտադրությունն էլ իրենից պահանջում է որոշակի նրբանկատություն ու մասնագիտական հմտություն:

Բանալի բառեր. սպորտային խոսույթ, թարգմանության ուսուցում, ազգամշակութային նշույթավորում ունեցող բառեր, հաղորդակցական վարքագիծ, գործարանական փոխներթափանցում, սպորտային լակունա

Թարգմանության ուսուցումը ենթադրում է գիտելիքների, կարողությունների և հմտությունների ձեռքբերման այնպիսի գործընթաց, որը հնարավորություն է ընձեռում ներկայացնել թարգմանվող տեքստը մայրենի կամ օտար լեզուներով:

Հայաստանի Հանրապետությունում սպորտային թարգմանիչների պարտադիր կամ հատուկ դասընթացներ չեն իրականացվում: Այդ համատեքստում խոսք չի կարող գնալ սպորտային տեքստերի թարգմանության ուսուցման մեթոդական համակարգի մասին: Դեռևս հատակեցված չեն սպորտային ուղղվածության տեքստերի թարգմանության նպատակները, խնդիրները, ռազմավարությունները, համապատասխան դասընթացի նախագծման և կազմակերպման հեռանկարները:

Գաղտնիք չէ, որ մարմնամարզիկները հաջողությամբ հանդես են գալիս տարբեր բնույթի և վարկանիշի մրցումներում, և նրանց անհրաժեշտ է ներկայացնել, ձևակերպել նրանց ուսուցման, մարզման, տեղափոխման հետ կապված փաստաթղթերը, պայմանագրերը, իրավական ակտերը, հիմնական պահանջները:

Կարևորվում է հատկապես տարբեր բնույթի մրցումների լուսաբանումը, սպորտային հաղորդումների գրառումների թարգմանությունը: Անհրաժեշտ է հայերեն թարգմանել ամենօրյա լրահոսով հաղորդվող սպորտային լուրերը,

տարբեր վերլուծական և այլ բնույթի սպորտային հողվածները, հայտնի մարմնամարզիկների բանավոր և գրավոր խոսքը, տրանսֆերային պատուհանների ընթացքում տարատեսակ հաղորդագրությունները, սպորտային ազդեցությունները, գովազդները և այլն:

Անգլերեն սպորտային բառապաշարն առանձնանում է իր լեզվաճանաչական, կառուցվածքային, շարահյուսական, գործառական և այլ բնութագրերով:

Մեթոդաբանների մեծամասնության կարծիքով հաղորդակցական կարողությունները դրսևորվում են խոսքային գործունեության ընթացքում համապատասխան վարքագծի ընտրության ու իրացման ծրագիրն իրականացնելիս, որը պայմանավորված է հաղորդակցվողի՝ լեզվական երևույթներին առնչվելիս արագ կողմնորոշվելու ունակությամբ: Ինչ վերաբերում է գործաբանական կարողունակությանը, ապա այն նախատեսում է հաղորդակցական վարքագծի համապարփակ տիրապետում, որը հանդես է գալիս որպես տվյալ լեզվակիր ժողովրդի հաղորդակցական նորմերի և ավանդույթների ամբողջություն և ներկայացնում է այս կամ այն լեզվամշակութային հանրությունը /Миросердова, 2004: 81/:

Բոլոր կարողությունները փոխկապակցված են, և ամեն մեկի զարգացումը մյուսի զարգացման նախապայմանն է: Սպորտային հասկացություններին առնչվող հասկացություններ թարգմանելիս անհրաժեշտ է ճիշտ պատկերացում ունենալ լեզվակիր և մշակութակիր մարդկանց հաղորդակցական վարքագծի մասին: Ի տարբերություն լեզվաբանական վարքագծի՝ այն ներառում է հաղորդակցման խոսքային և ոչ խոսքային միջոցները: Հաշվի առնելով Ա.Մ. Հակոբյանցի մոտեցումը՝ կարելի է ասել, որ սպորտին առնչվող մարդիկ գտնվում են յուրահատուկ հաղորդակցական-գործաբանական տիրույթում: Նրանք, ունենալով տարբեր հասարակական կարգավիճակ, խաղում են որոշակի հասարակական դերեր /Акопян, 2006: 16/:

Սպորտային խոսույթի թարգմանությունը ներառում է տարբեր բառաշարեր, որոնք առնչվում են տվյալ հասկացույթի մերձակա կամ հեռակա զուգորդական գոտիներին: Հետևաբար կարևորվում է թարգմանիչների հենքային գիտելիքները հետևողականորեն ընդլայնելու և խորացնելու խնդիրը: Ընդ որում՝ անհրաժեշտ է դիտարկել հենքային գիտելիքները մասնագիտական և կենցաղային մակարդակներում՝ մասնագիտական գիտելիքների ոլորտում տարանջատելով սպորտային և լեզվաբանական գիտելիքները: Շատ դեպքերում գիտական մակարդակում ուսումնասիրելով այս կամ այն մարզաձևը՝ ուսանողները չեն կարողանում յուրացնել դրանք կենցաղային մակարդակում, քանի որ միայն խաղալով կամ խաղը երկրպագելով է հնարավոր տվյալ խաղի մասին համակողմանի պատկերացում կազմել, հասկանալ դրան վերաբերող բոլոր հասկացություններն ու եզրույթները:

Ուսումնական պայմաններում կարելի է կիրառել մի քանի ռազմավարություն. ուսանողները կարող են ընդհանուր տեղեկություններ քաղել համացանցից կամ մասնագիտական գրականությունից, դիտել վավերագրական կամ գեղարվեստական ֆիլմեր և այլն:

Ուսանողների շրջանում անցկացված հարցումը¹ ցույց է տալիս, որ նրանք չեն խաղացել գոլֆ (97 %), չեն ընթերցել ոչ մի հողված գոլֆի մասին (98%), չեն

դիտել ֆիլմեր գոլֆի մասին (98%) և, վերջապես, ծանոթ չեն գոլֆին վերաբերող հիմնական հասկացություններին (97%):

Ուսուցման արդյունավետությունն ապահովելու առումով նպատակահարմար է կիրառել համացանցային որևէ հոդված գոլֆի մասին (նախընտրելի է անգլերեն), քանի որ «գոլֆ» եզրույթը տվյալ ենթատեքստում հանդես է գալիս նաև որպես սպորտային հասկացույթ. գոլֆը (անգլերեն՝ golf), մարզախաղ է ռետինե գնդակի (քաշը՝ 42,5 գրամ) և մականների (երկարությունը 85-100 սմ) օգնությամբ, որը տեղի է ունենում կանաչածածկ դաշտում: Այն խաղում են երկուսով կամ գույգերով: Հաղթում է այն խաղացողը կամ գույգը, որը գնդակը փոսիկի մեջ է գրորում հարվածների նվազագույն թվով: Մի քանի փոսիկներով մրցամարտի դեպքում մրցամարտի արդյունքը հաշվվում է յուրաքանչյուր փոսիկի գրավումով առանձին-առանձին, և հաղթում է ավելի շատ փոսիկներ գրավողը:²

Այս խաղի մասին անգլերեն հոդվածը ուսումնասիրելով՝ ուսանողները կկարողանան ճիշտ պատկերացում կազմել գոլֆին վերաբերող հասկացությունների և եզրույթների մասին: Այսպես, օրինակ՝

Golf is a precision club and ball sport in which competing players (or golfers) use various clubs to hit balls into a series of holes on a course using as few strokes as possible. Golf is defined, in the rules of golf, as "playing a ball with a club from the teeing ground into the hole by a stroke or successive strokes in accordance with the Rules."

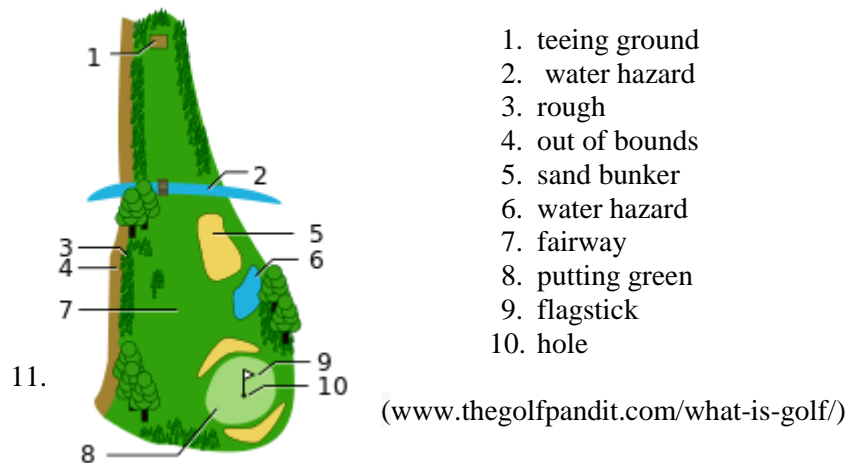
It is one of the few ball games that do not require a standardized playing area. Instead, the game is played on a course, in general consisting of an arranged progression of either nine or 18 holes. Each hole on the course must contain a tee box to start from, and a putting green containing the actual hole. There are various other standardized forms of terrain in between, such as the fairway, rough, and hazards, but each hole on a course, and indeed among virtually all courses, is unique in its specific layout and arrangement.

Golf competition is generally played for the lowest number of strokes by an individual, known simply as stroke play, or the lowest score on the most individual holes during a complete round by an individual or team, known as match play. Stroke play is the most commonly seen format at virtually all levels of play, although variations of match play, such as "skins" games, are also seen in televised events. Other forms of scoring also exist.

A golf course consists of a series of holes, each with a teeing ground that is set off by two markers showing the bounds of the legal tee area, fairway, rough and other hazards, and the putting green surrounded by the fringe with the pin (normally a flagstick) and cup.

The levels of grass are varied to increase difficulty, or to allow for putting in the case of the green. While many holes are designed with a

direct line-of-sight from the teeing area to the green, some holes may bend either to the left or to the right. This is commonly called a "dogleg", in reference to a dog's knee. The hole is called a "dogleg left" if the hole angles leftwards and "dogleg right" if it bends right. Sometimes, a hole's direction may bend twice; this is called a "double dogleg".

Հաջորդ փուլում ուսանողները թարգմանում են նշված եզրույթները, նպատակ հետապնդելով բացահայտել դրանց կիրարկման առանձնահատկությունները սպորտային-մասնագիտական և կենցաղային ոլորտներում: Օրինակ՝ to tee բառը գոլֆ խաղացողների բառապաշարում գործածվում է խփել առաջին հարվածը իմաստով, իսկ խոսակցական անգլերենում նշանակում է առաջին քայլն անել, սկսել: Նրանց հաջողվում է նաև պարզել, որ եթե կրթության ոլորտում to tee off a course on some subject կիրառվում է ինչ-որ թեմայով դասախոսությունների շարք սկսել նշանակությամբ, ապա բռնցքամարտում tee off նշանակում է՝ գլխին ուժեղ հարված հասցնել, մինչդեռ խոսակցական անգլերենում նույն բայական կապակցությունը to tee off on one's opponent արտահայտության մեջ հանդես է գալիս հայիոյել իմաստով: Թարգմանելիս բառարանային աշխատանք կատարելու ընթացքում ուսանողը ծանոթանում է նաև to tee off արտահայտության հոմանիշ միավորներին (reprimand, scold), դրանց այնպիսի կիրառություններին, ինչպիսիք են to tee off on one's son for wrecking the car (հանդիմանել, բարկանալ որդու վրա ավտոմեքենան ջարդելու համար), it teed me off (դա ինձ հունից հանեց) և այլն:

Հայերեն և անգլերեն տեքստերի ներմուծումը չի կարող տալ ցանկալի արդյունք այն առումով, որ ամեն մի եզրույթ ներկայացնում է որոշակի գուրգորդական գոտի, որի մեջ մտնում են տարբեր դարձվածքային միավորներ: Դրանք յուրացնելու համար անհրաժեշտ է տարրական գիտելիքներ ունենալ տվյալ մարզաձևի մասին: Օրինակ՝ որպեսզի ուսանողը կարողանա ճիշտ թարգմանել water hazard (ջրի պատնեշ) եզրույթը, նրան անհրաժեշտ է տեղեկություն ունենալ այն մասին, թե ինչ պատիժ է նախատեսվում ջրի պատնեշն անցնելու դեպքում:

Ավածից հետևում է, որ ապագա թարգմանիչը պետք է ճիշտ պատկերացում ունենա ոչ միայն գովի խաղացողների, այլև երկրպագուների, սպորտային մեկնաբանների, տեսաբանների խոսքային վարքագծի մասին, հաշվի առնի այն հանգամանքը, որ գործաբանական կարողունակությունը հաղորդակցական կարողունակության ամենակարևոր բաղադրիչներից է:

Այսպիսով, ձևավորվում է ոչ միայն թիրախային մշակույթի, այլև ենթամշակույթի՝ տվյալ դեպքում սպորտային ենթամշակույթի աստիճանական, փուլ առ փուլ յուրացման հիմնահարցը՝ պահանջվող թեմաների ընտրությամբ և կազմակերպվող դասընթացի բովանդակության շարունակական փոփոխմամբ:

Սպորտային հասկացությունների թարգմանությունը գործաբանական մոտեցման տեսանկյունից ենթադրում է առաջին պլան մղել «հասարակական և հասարակական-հոգեբանական ոլորտների» ուսումնասիրությունը /Караулов, 1987: 18-19/:

Ինչ վերաբերում է սպորտային տարբեր բառակապակցությունների թարգմանությանը, ապա հաշվի առնելով գործաբանական հայեցակերպը՝ կարելի է շեշտադրել երկու հարցադրում՝ 1. Ի՞նչ տեղ է զբաղեցնում տվյալ բառակապակցությունը այս կամ այն սպորտային հասկացության գույքակազմում, 2. Ի՞նչ խոսքային իրադրություններում է դրսևորվում դրա անհամարժեքությունը: Կարևորվում է նաև այն, թե ինչ գործաբանական արժեք ունի այս կամ այն սպորտային բառը կամ բառակապակցությունը:

Եթե հաշվի է առնվում այն հանգամանքը, որ գործաբանությունը հաղորդակցական գործունեության ուսումնասիրություն է դրա հասարակական-մշակութային համատեքստում, ապա հասկանալի է դառնում նախաթարգմանական վերլուծության ժամանակ սպորտի ոլորտին առնչվող խոսքային ակտերի բովանդակային և գործառական բնութագրերի ուսումնասիրությունը առաջին պլան մղելու անհրաժեշտությունը:

Դրա հետ մեկտեղ, կարևորվում է նաև միջանձնային հարաբերությունների շարժընթացի բացահայտումը: Ակնհայտ է, որ մարզիկները, մարզիչները, սպորտային մեկնաբանները և երկրպագուները հաղորդակցական-գործաբանական տարբեր ռազմավարություններ են կիրառում:

Սպորտային հաղորդակցման գործաբանական հայեցակերպը շեշտադրվում է նաև սպորտային գովազդների ստեղծման, ներկայացման, հասկացման տեսանկյուններից: Քանի որ սպորտային գովազդի լեզուն ստեղծվում է կոնկրետ լսարանի կամ երկրպագուների համար, կարելի է պնդել, որ առանց նրանց խոսքային-հաղորդակցական վարքագծի ճիշտ մոդելավորման՝ հնարավոր չէ հասնել ցանկալի արդյունքի՝ համոզել, հորդորել, անձին մասնակցել այս կամ այն մրցմանը կամ հանդիպմանը:

Սպորտային թարգմանիչը պետք է կարողանա թարգմանել երկխոսական կարճ և երկար տեքստեր, գովազդային պաստառներ, տարբեր ռեպլիկներ, հումորային և մահախոսական ժանրերի տեքստեր:

Թարգմանչի գործաբանական կարողունակության ձևավորման տեսանկյունից կարևորվում են սպորտային խոսույթի հատկապես հետևյալ բաղադրիչները՝ մասնակիցները, ժամանակացույցը, նպատակները, արժեքները, ռազմա-

վարությունները, ժանրերը, ոճը, նախադեպային տեքստերը և խոսույթային բանաձևերը: Այդ առումով մեծ ուշադրության է արժանի նաև սպորտի հասկացութային ոլորտը (կոնցեպտուորտը): Առանձնապես հարկ է կարևորել սպորտային տեքստերի ազգամշակութային յուրահատկությունները, մասնավորապես՝ ազգային նշութավորում ունեցող բառապաշարի առանձնահատկությունները:

Բառի մակարդակում գործաբանական լեզվաբանությունը ներկայանում է որպես գործառական բառագիտություն, որի հիմնական խնդիրներից է բացահայտել ընտրության և համարժեք կիրառման ներքին օրինաչափությունները կոնկրետ հաղորդակցական ակտի ժամանակ /Бондарко, 1996: 89/: Այլ կերպ՝ գործաբանական լեզվաբանության շրջանակներում ձևավորված գործառական բառագիտությունը փորձում է բացահայտել բառերի կիրառման օրինաչափ սահմանափակումները, որը ենթադրում է գործաբանական իրադրությունների տիպաբանության մշակում և այնպիսի չափանիշների հաշվառում, ինչպիսիք են տեղը, ժամանակը, նպատակը, խոսողի դիտավորությունը, նրա սոցիալական կարգավիճակը, մասնագիտությունը, սեռը, տարիքը /Азнаурова, 1988: 76/:

Թարգմանության գործաբանական հայեցակերպը ենթադրում է անցում կատարել սպորտային տեքստից դեպի սպորտային խոսույթը: Վերջինս, ներկայանալով պաշտոնական-վավերագրական և առօրյա-գործարարական ձևաչափերով, առանձնանում է նախ և առաջ նոր բառապաշարով, նորակազմություններով և նորաբանություններով, դիպվածային բառերով և ներգոր բառապաշարով: Հաշվի առնելով տնտեսական, գիտական և այլ ոլորտներում համաշխարհայինացման՝ օրեցօր առավել մեծ թափով ձևավորվող միտումները՝ կարելի է պնդել, որ սպորտային անգլերենը միջազգային բազում փոխառությունների սկզբնաղբյուր է: Օրինակ՝ out, badminton, basketball, boxing, volleyball, jockey, ping-pong, sports, sportsman, start, coach, train, finish, football, champion outsider, butterfly, bobsleigh, boots, water polo, handball, handicap, goal, cards, go-karting, crawl, cross, knockout, knockdown, round, rugby, wrestling, rally, ring, sparring, sprinter stayer, time, tandem, forward, track, hockey, yacht, yachtsman:

Ինչ վերաբերում է բանավոր սպորտային խոսույթի թարգմանությանը, գործաբանական մոտեցումը օգնում է թարգմանչին հստակեցնել ազգամշակութային նշութավորում ունեցող բառապաշարի ընտրության սկզբունքները:

Սպորտային թարգմանիչը պետք է կարողանա իրականացնել սպորտային խոսույթի ընդհանուր լեզվաբանական, նախաթարգմանական և հետթարգմանական վերլուծություն, որը պահանջում է համապատասխան հենքային գիտելիքներ սպորտի ոլորտում հաղորդակցություն ծավալող սուբյեկտների մասին: Դրա համար անհրաժեշտ է ուսումնասիրել սպորտային խոսույթի համակարգը, որի հիմնական բաղադրիչներն են սպորտ, խաղ, մրցում հասկացությունները: Կարևոր է նշել, որ տվյալ հասկացությունների իմաստային դաշտերում առաջին պլան են մղվում ուժ, խիզախություն, ճարպկություն, մարդկային մարմնի զեղեցկություն և այլ հասկացությունները համապատասխան արտահայտություններով:

Սպորտային խոսույթի շրջանակներում, հաշվի առնելով խոսքային վարքագծի առանձնահատկությունները կամ գործաբանական հայեցակերպը, գիտ-

նականներն առաձնացնում են մարմնամարզիկներին և նրանց անմիջական շրջապատը՝ մարզիչներին, մրցավարներին, վարչարարներին: Երկրորդ խումբը ներառում է երկրպագուները և հանդիսատեսը: Նրանց խոսքը կարելի է կադապարել այլ խոսույթների շրջանակներում: Երրորդ խմբին վերաբերում են սպորտային մեկնաբանները և սպորտային լրագրողները, որոնց խոսքը առավելապես վերաբերում է վիրտուալ խոսույթին:

Սպորտային խոսույթի թարգմանության ընթացքում թարգմանիչը հաղթահարում է այսպես կոչված գործաբանական բնույթի փոխներթափանցումը, երբ նրանք առնչվում են լեզվակրի խոսքում առկա ազգամշակութային բնույթի սպորտային լակունաների հետ: Ինչպես արդեն վերը նշվեց, հայերեն և անգլերեն սպորտային ենթալեզուների հասկացութային դաշտերը զուգորդական մակարդակում տարբերվում են, այսինքն՝ նույն բառը կամ եզրույթը զուգակցվում է տարբեր բառերի կամ բառապակացությունների հետ:

Սպորտային տերմինների, հասկացությունների, հասկացությունների անհամարժեքության հիմնախնդիրը նույնպես դիտարկվում է լեզվամշակութային, մշակութաբանական, գործաբանական հարթության վրա: Հայալեզու մարզիկները, մարզիչները գործում են հասկացութային միանգամայն այլ ոլորտում, քանի որ մենք գործ ունենք սպորտային անհամարժեք եզրույթ-իրակությունների հետ, երբ տարբեր մարզածներ հայերենի համար մշակութային, ենթամշակութային ակնհայտ լակունա են: Օրինակ՝ գոլֆ, կրիկետ և այլն: Ավելին, հայալեզու թարգմանիչն առնչվում է նաև անգլալեզու մարզիկների, մարզիչների, մեկնաբանների անհամարժեք խոսքային վարքագծի հետ, որն էլ անհրաժեշտություն է ստեղծում հաղթահարելու ոչ միայն մշակութային, գործաբանական, այլև խոսույթային փոխներթափանցման դրսևորումները խոսքի մակարդակում:

Ծանոթագրություններ

1. Հարցումն իրականացվել է ԵՊՀ թարգմանչական բաժնի III կուրսում:
2. Գոլֆի խաղաղաշտը բաժանված է 18 հավասար մասերի՝ մրցողիներին, որոնց վերջում գտնվում են փոսիկները: Այդ 18 փոսիկների գրավումը կազմում է խաղի առաջին փուլը: Յուրաքանչյուր փոսիկի արդյունքի հաշվման միավորը փարն է՝ հարվածների այն թիվը, որը հաջող խաղի դեպքում գոլֆ խաղացողը պետք է ապահովի յուրաքանչյուր կոնկրետ փոսիկի համար կամ ամբողջ դաշտում: Յուրաքանչյուր փոսիկի համար տրվում է 3–5 հարված: Բոլոր փոսիկների փարերի գումարը կազմում է դաշտի ընդհանուր փարը: 18 փոսիկով ստանդարտ խաղաղաշտի համար, որպես կանոն, այն հավասար է 70–72-ի:

ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

1. Акопянц А. М. Лингвопрагматика и методика обучения иностранным языкам// *Иностранные языки в школе*, 2006, № 2.
2. Азнаурова Э. С. Прагматика художественного текста. Ташкент, 1988.

3. Бондарко А.В. Теория функциональной грамматики. Качественность. Количественность. Наука, 1996.
4. Караулов Ю. Н. Русский язык и языковая личность. М.: Наука, 1987.
5. Милосердова Е. В. Национально-культурные стереотипы и проблемы межкультурной коммуникации // *Иностранные языки в школе*, 2004, № 3.
6. www.thegolfpandit.com/what-is-golf/

Г. БАРСЕГЯН – *Прагматический аспект обучения переводу спортивного дискурса.* – В процессе обучения переводу спортивного дискурса переводчикам приходится преодолевать трудности, связанные с прагматической интерференцией, так как они имеют дело не только с национально- или культурно-маркированной иноязычной лексикой, со спортивными лакунами, но и с «неизвестным», «неадекватным» коммуникативным поведением тех людей, которые прямо или косвенно имеют отношение к спорту.

Представляется важным, что концептосферы спорта армянского и английского языков отличаются. Проблема безэквивалентности спортивных терминов и концептов рассматривается в прагматической плоскости. Участие армяноязычных спортсменов, тренеров в спортивном дискурсе происходит в «иной» концептосфере, в результате чего они вынуждены преодолевать проявления не только культурной, прагматической, но и дискурсивной интерференции на уровне речи.

Ключевые слова: спортивный дискурс, обучение переводу, национально-культурно-маркированные слова, коммуникативное поведение, прагматическая интерференция, спортивная лакуна

G. BARSEGHYAN – *The Pragmatic Aspect of Teaching Translation of Sport Discourse.* – While translating sport discourse translators overcome difficulties connected with pragmatic interference as they deal with not only national or culturally marked foreign words, sport lacunae but also with “unknown”, “non-adequate” communicative behaviour of those people who directly or indirectly deal with sport. In the present paper the problem of non-equivalence of sport terms and concepts is considered from a pragmatic point of view. Armenian speaking sportsmen, as well as coaches “participate” in sport discourse in an “alien” conceptual sphere. As a result, they have to overcome the manifestations of not only cultural, pragmatic, but also discourse interference in speech.

Key words: sport discourse, teaching translation, national and culture marked words, communicative behaviour, pragmatic interference, sport lacuna, conceptual sphere